

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Рев2 512/06
19.09.2006. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Предрага Трифуновића, председника већа, Мирјане Грубић, Весне Поповић, Јасминке Станојевић и Миломира Николића, чланова већа, у парници тужиље АА, чији је пуномоћник АБ, адвокат, против туженог "ВВ", кога заступају БВ и БГ, ради поништаја решења о отказу уговора о раду, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Окружног суда у Београду Гж.І број 1653/05 од 14.12.2005. године, у седници одржаној 19.9.2006. године, донео је

П Р Е С У Д У

УСВАЈА СЕ ревизија и преиначују пресуда Окружног суда у Београду Гж.І број 1653/05 од 14.12.2005. године и пресуда Општинског суда у Обреновцу П.1 број 933/03 од 8.9.2004. године, тако што се поништава решење туженог о отказу Уговора о раду тужиљи број 12537 од 23.5.2003. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Општинског суда у Обреновцу П.1 број 933/03 од 8.9.2004. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиље АА, којим је тражила да се поништи решење туженог "ВВ" о отказивању уговора о раду заведено под бројем 12537 од 23.5.2003. године, а којим је отказан Уговор о раду тужиљи број 3544/01 од 16.4.2003. године, као неоснован. Ставом другим изреке одлучено је да свака странка сноси своје трошкове.

Пресудом Окружног суда у Београду Гж. І број 1653/05 од 14.12.2005. године одбијена је као неоснована жалба тужиље и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену тужиља је благовремено изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни суд је испитао побијану пресуду у смислу члана 386. ЗПП ("Службени лист СФРЈ" бр. 4/77 ... 35/91 и "Службени лист СРЈ" бр. 27/92 са каснијим изменама и допунама), који се примењују на основу члана 491. став 4. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 125/2004) и нашао да је ревизија основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 354. став 2. тачка 11. ЗПП, на коју Врховни суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужиља је била запослена код туженог и обављала послове ликвидатора платног промета у финансијској служби у ЕФКО, по Уговору о раду број 3544/1 од 16.4.2003. године. У радном односу код истог послодавца биле су ГГ и ДД, које су од стручне спреме имале завршену гимназију (четврти степен). У току 1998. године тужиља је за ова лица набавила дипломе економске школе у __, иако нису полагале испите. Оне су дипломе овериле у Општини __, а кадровској служби туженог предале су их 1.10.1999. године, с тим што су тужиљи, за учињену услугу, исплатиле по 800 ДЕМ. Дана 12.5.2003. године директор туженог је Јавном тужилаштву у Обреновцу поднео кривичну пријаву против тужиље због постојања основане сумње да је извршила кривично дело подстрекавања кажњиво по члану 23. Основног кривичног закона, али је решењем Општинског суда у Обреновцу Ки. број 188/03 од 26.11.2003. године против окривљене АА обустављена истрага. Тужиља је писмено упозорена на постојање разлога за отказ Уговора о раду 13.5.2003. године, 19.5.2003. године тужени је примио мишљење синдиката чији је тужиља члан, а решењем од 23.5.2003. године отказан је Уговор о раду број 3544/1 на основу члана 101. став 1. тач. 3, 4. и 5. Закона о раду.

Првостепени и другостепени суд сматрају да тужени није исправно применио отказне разлоге из члана 101. став 1. тачка 3. и тачка 5. Закона о раду, због тога што је чланом 9. став 1. тачка 23. Уговора о раду тужиље број 3544/1 од 16.4.2003. године прописана радња повреде радне обавезе "фалсификовање новчаних и других докумената", а, у конкретном случају, тужиља је прибавила фалсификоване дипломе за друге запослене код туженог и од њих је за то остварила материјалну корист од укупно 1.600 ДЕМ. Такође, правноснажна осуђујућа кривична пресуда услов је за отказ уговора о раду запосленом због учињеног кривичног дела на раду или у вези са радом, а та правна чињеница у односу на тужиљу није наступила. Међутим, нижестепени судови закључују да је понашање тужиље било такво да не може да настави рад код послодавца, услед чега је било места примени члана 101. став 1. тачка 4. Закона о раду, тако да је тужбени захтев одбијен.

При доношењу одлуке, у овој правној ствари, општински и окружни суд нису имали у виду члан 104. став 1. Закона о раду. Овом законском одредбом регулисано је да отказ уговора о раду из члана 101. став 1. тач. 1. до 4., 6. и 7., послодавац може дати запосленом у року од 3 месеца од дана сазнања за чињенице које су основ за давање отказа односно у року од 6 месеци од дана наступања чињеница које су основ за давање отказа. Поступак у случају отказа уговора о раду спада у домен материјалног права, о чему Врховни суд пази по службеној дужности.

Вођење поступка отказа увек застарева протеком 6 месеци од дана када је учињена повреда радне обавезе. Овај објективан рок рачуна се од момента када су наступиле околности које представљају основ за давање отказа, без обзира на датум сазнања послодавца за њихово постојање.

Тужилино понашање, које је могло да буде основ за давање отказа уговора о раду и узрокује немогућност да настави рад код туженог, састојало се у неовлашћеном прибављању диплома другим запосленим радницама туженог, што се догодило током 1998. године, а ДД и ГГ су те дипломе предале кадровској служби туженог предузећа 1.10.1999. године (њих две су правноснажном пресудом Општинског суда у Обреновцу К. број 381/03 од 12.2.2004. године осуђене због извршења кривичног дела навођење на оверавање неистинитог садржаја из члана 235. став 2. у вези става 1. КЗ РС). Тужени је пропустио да чешћом контролом докумената запослених провери њихову валидност, а решење о отказу Уговора о раду тужили донео је тек 23.5.2003. године. Стога је извесно да је тужили отказ дат по истеку рока од 6 месеци, предвиђеног чланом 104. став 1. Закона о раду, па је имало места усвајању тужбеног захтева.

На основу члана 395. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

Председник већа - судија

Предраг Трифуновић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

КО